

Juridiska fakultetskansliet

Finansdepartementet

Remiss: Europeiska kommissionens förslag till rådets direktiv med regler för att motverka användandet av bolag som saknar substans av skatteskäl samt ändring av direktiv 2011/16/EU

Direktivförslaget gäller införandet av regler som syftar till att neka skatteförmåner när utländska bolag med lite substans och som tjänar viss typ av inkomst anses användas i skatteplaneringsändamål. Direktivförslaget definierar vilka inkomster och omständigheter som kan aktualisera den högre beskattningen.

Juridiska fakultetsnämnden ställer sig tveksam till behovet av att i nuläget införa detta direktivförslag, framförallt givet subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Att utländska bolag används inom ramen för holdingstrukturer är vanligt förekommande. I vissa fall motiveras sådana strukturer av skatteskäl, men det behöver inte vara så i alla situationer; t.ex. kan en del holdingstrukturer förklaras av civilrättsliga eller organisatoriska skäl, och dessa strukturer kan sakna substans i den mening som beskrivs i direktivförslaget.¹

Behovet av ny lagstiftning motiveras främst av skatteflyktssituationer som ägde rum före införandet av flera skatteflyktsregler på senare år. Exempelvis kan nämnas att:

- Skatteplanering kring nationell lagstiftning har begränsats i och med 2016 års ATAD-direktiv genom bl.a. CFC-beskattningsregler eller den allmänna skatteflyktsregeln (GAAR),
- Skatteplanering kring moderbolagsdirektivet har begränsats av de ändringar som har skett till direktivet,
- Skatteplanering kring skatteavtal har begränsats med hjälp av skatteflyktsregeln (Principal Purposes Test, art. 29(9) OECD:s modellavtal) som också är en s.k. ”minimum standard” och gäller i många avtalssituationer; dessutom finns möjlighet att inom ramen för framtida skatteavtalsförhandlingar överväga införandet av s.k. ”Limitation on Benefits”-klausuler utformade i enlighet med art. 29(1)-29(8) OECD:s modellavtal,

¹ Här menas att vissa holdingbolag kan t.ex. sakna anställda eller bankkonto utan att det nödvändigtvis innebär att sådana bolag har ett skatteplaneringssyfte.

- Olika informationsutbytesförfaranden har nyligen antagits, främst det automatiska informationsutbytet, CBCR och DAC6.

Med tanke på de ovan beskrivna skatteflykts- och informationsutbytesreglerna kan man undra i vilken utsträckning som de skatteflyktssituationer som beskrivs i direktivförslaget fortfarande finns tillgängliga. Rimligtvis bör man först utvärdera nyligen antagna reformers effekter innan man utformar och inför nya skatteflyktsregler.

En annan aspekt är sambandet mellan de föreslagna reglerna och de befintliga skatteflyktsreglerna. De föreslagna reglerna verkar inte gälla istället för andra, utan de verkar tillämpas utöver befintliga skatteflyktsregler såsom CFC, GAARs, PPT, och LOB-klausuler. Detta skulle kunna resultera i dubbelbeskattningssituationer. Hur de föreslagna och de befintliga skatteflyktsreglerna interagerar bör därför förtydligas, för att undvika dubbelbeskattning och säkerställa en rättssäker utformning av skattelagstiftningen.

Med anledning av de ovannämnda argumenten är frågan om direktivförslaget uppfyller kraven som ställs i EU-rätten för att anta ett direktiv, främst subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Remissvaret har på fakultetsnämndens uppdrag beslutats av dekanus, professor Jessika van der Sluijs. Yttrandet har beretts av professor Jérôme Monsenego. Föredragande har varit Karolina Alveryd. Yttrandet har expedierats av Juridiska fakultetskansliet.

Jessika van der Sluijs

Karolina Alveryd